24/05/2020

«Όσοι αμφισβητούν την Θεία Ευχαριστία τυφλοί τα τ’ ώτα τον τε νουν τα τ’ όμματα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Το όμορφο ορεινό χωρίο Σκαμνό, το οποίο ευρίσκεται στην πλαγιά της Οίτης, στα σύνορα της Φθιώτιδας με την Φωκίδα, επισκέφθηκε ποιμαντικώς την Κυριακή του Τυφλού, 24 Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, προκειμένου μεθεόρτως να τελέσει την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ιστορικό Ναό των Αγίων Θεοστέπτων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο Εφημέριος του χωριού π. Ευστάθιος Τζιβάρας, επεφύλαξε εγκάρδια υποδοχή στον Σεβασμιώτατο και υπό τους ήχους των κωδώνων, μαζί με τους λιγοστούς κατοίκους του χωριού, τον υποδέχθηκε στα προπύλαια του Ναού και τον καλωσόρισε στο μικρό, ευλογημένο χωριό τους.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετεδόθη για ακόμη μία φορά ευγενώς σε όλο τον κόσμο μέσω Δορυφορικής σύνδεσης από τον Τηλεοπτικό Σταθμό Star Κεντρικής Ελλάδος και του δορυφορικού δικτύου Hellas Sat, μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού

της Ιεράς Μητροπόλεως μας (89,4 Fm), καθώς και από άλλους τοπικούς Ραδιοφωνικούς Σταθμούς της Λαμίας, οι οποίοι αναμετέδιδαν μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Μητροπόλεως.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τους άρτους, τους οποίους προσέφεραν οι κάτοικοι του χωριού και με αφορμή την Ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού, ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ των άλλων, ανέφερε:

«Αγαπητέ μου π. Ευστάθιε, αγαπητοί μου αδελφοί εν Χριστώ, πριν από ο,τιδήποτε άλλο, να ευχηθώ σε όλους σας Χρόνια πολλά για την Εορτή της Ενορίας που ήταν πριν από λίγες ημέρες, για την Εορτή για τη μνήμη του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης.

Θα ήθελα όμως σήμερα, που βρέθηκα εδώ στο όμορφο χωριό σας, στο Σκαμνό, να καταθέσω στην αγάπη σας δύο απλές, πολύ απλές σκέψεις, με αφορμή τη σημερινή ημέρα και την σημερινή εορτή. Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι, μετά την Κυριακή του Πάσχα, κάθε Κυριακή μέχρι να φτάσουμε στην Εορτή της Πεντηκοστής, η Εκκλησία μας, ασχέτως σε ποια ημερομηνία πέφτει κάθε Κυριακή, μας προβάλλει ένα γεγονός, το οποίο γίνεται γιορτή για την Εκκλησία μας και το οποίο γεγονός δεν μας το προβάλλει απλώς για να το θυμηθούμε, αλλά μας το προβάλει γιατί θέλει κάτι να μας πει, θέλει κάτι να μας διδάξει, θέλει σε κάτι να μας εμπνεύσει, θέλει κάπως να μας προβληματίσει και κυρίως θέλει να μας βοηθήσει για τη ζωή μας, για την καθημερινότητά μας, για τις μικρές ή μεγάλες δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, για το καθετί της ζωής μας. Γι’ αυτό βλέπουμε μετά την Κυριακή του Πάσχα, η πρώτη Κυριακή είναι Κυριακή του Θωμά, μετά την Κυριακή του Θωμά έχουμε την Κυριακή των Μυροφόρων, μετά την Κυριακή των Μυροφόρων, έχουμε την Κυριακή του Παράλυτου, μετά την Κυριακή του Παραλύτου, έχουμε την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, που ήταν η προηγούμενη Κυριακή και σήμερα έχουμε την Κυριακή του Τυφλού, έχουμε δηλαδή τη συνάντηση του Χριστού με έναν άνθρωπο, ο οποίος είχε αυτήν την ιδιαιτερότητα.

Δεν θα μπορούσαμε να πούμε και είναι λάθος να πούμε μειονεξία, διότι το καθετί

που έχουμε στη ζωή μας είναι χάρισμα. Ακόμα και κάποια έλλειψη αν έχουμε από την φυσική μας ζωή, αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε σε μειονεκτική θέση με τους άλλους ανθρώπους, διότι τα πάντα στη ζωή μας, όταν τα θέσουμε στην Αγάπη του Θεού και όταν τα αξιοποιήσουμε για την Αγάπη του Θεού, αποβαίνουν χαρίσματα. Ενώ αντίθετα, ακόμα και αν υποθέσουμε ότι έχουμε μία πλήρη υγεία και μία πλήρη αρτιμέλεια, που κανείς δεν μπορεί να το πει ποτέ για τον εαυτό του αυτό το πράγμα, αν η υγεία μας και η αρτιμέλεια μας, δεν είναι προσανατολισμένη στην Αγάπη του Θεού, είμαστε άρρωστοι και ασθενείς. Υγιής είναι όποιος αγαπά, όποιος δεν αγαπάει είναι άρρωστος. Αυτός είναι ο ορισμός της υγείας και της ασθένειας και να μην ξεγελιόμαστε από αλλού είδους αντιλήψεις ή προκαταλήψεις.

Συναντά λοιπόν ο Χριστός έναν τέτοιον άνθρωπο, ο οποίος είχε αυτήν τη δυσκολία, δεν έβλεπε. Στον διάλογο, που αναπτύσσεται, ο Χριστός τον θεραπεύει, ο Χριστός του χαρίζει το φως και βλέπουμε με αυτή τη θεραπεία, να αρχίζει να ξεδιπλώνεται μία άλλη ατμόσφαιρα και να αρχίζουν να φανερώνονται οι πραγματικά τυφλοί, αυτοί που ενώ έβλεπαν, εντούτοις δεν έβλεπαν, εντούτοις τα μάτια τους ήταν κλεισμένα γιατί ήταν κλεισμένα από την προκατάληψη, ήταν κλεισμένα από τα ταμπού, ήταν κλεισμένα από τις παρωπίδες, ήταν κλεισμένα από τον εγωισμό τους, ήταν κλεισμένα από το δικό τους κόσμο. Άλλοι κατηγορούν τον Χριστό ότι θεράπευσε τον τυφλό ημέρα Σάββατο, που απαγορευόταν από το Νόμο να κάνει κάνεις οποιαδήποτε εργασία, λες και η θεραπεία ενός τυφλού ήταν μία συνήθης εργασία...

Παρά ταύτα, όταν ο άνθρωπος δεν θέλει να αγαπήσει, όταν ο άνθρωπος είναι κολλημένος στον εαυτό του, όταν ο άνθρωπος έχει φθόνο, ζήλια, εγωισμό, τότε τα θυμάται όλα, και τους νόμους και τις διατάξεις, προκειμένου και μόνο να πει κάτι, προκειμένου και μόνο να εκφράσει μία αντίρρηση και να βγάλει από μέσα του τη μιζέρια της καρδιάς του.

Από την άλλη βλέπουμε ακόμη και τους γονείς του, ακόμα και αυτούς που θα έπρεπε να λουστούν με δάκρυα ευγνωμοσύνης, που θα έπρεπε να πέφτουν στα πόδια του Χριστού και να τον ευχαριστούν, διότι σίγουρα θα είχαν τρέξει σε γιατρούς, σίγουρα θα είχαν προσπαθήσει, σίγουρα θα είχανε πονέσει από αυτή την ιστορία, αλλά που συγχρόνως έρχονται αντιμέτωποι με έναν φόβο, μήπως βρεθούν κοινωνικά στο περιθώριο, μήπως γίνουν αποσυνάγωγοι, όπως μας λέει το Ευαγγέλιο, μήπως δηλαδή το κατεστημένο της εποχής, ξεσπάσει πάνω στους γονείς από φθόνο για την θεραπεία του παιδιού μήπως θέσει τους γονείς στο περιθώριο. Και για αυτό βλέπουμε τους γονείς, είναι πρωτοφανές αυτό το πράγμα, να κρατούν μία στάση τρόπον τινά, ουδετερότητας.

Τους ρωτάνε να μάθουν: Τι ακριβώς έγινε; Πώς έγινε το παιδί σας και ανέβλεψε; Και πετάνε το «μπαλάκι» στο ίδιο τους το παιδί. Ρωτήστε τον ίδιο λένε, έχει ηλικία, ξέρει.

Θέλουν να αποφύγουν την ευθύνη, είναι αυτό που λέμε πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι: «μη με μπλέκεις, άσε με ήσυχο. Ρώτα το γείτονα, τη γειτόνισσα».

Τελικά όμως, ο πρώην τυφλός, που πραγματικά δεν ήταν τυφλός ούτε πριν, διότι μπορεί να μην έβλεπε με τα σωματικά μάτια, έβλεπε όμως με τα μάτια της ψυχής και των αισθήσεων των πνευματικών και έβλεπε ότι την Σωτηρία σε αυτό τον

κόσμο δεν θα την έβρισκε, ούτε στους άρχοντες του κόσμου, ούτε καν στους γονείς του τους ίδιους, ούτε στο περιβάλλον του, ούτε στο κοινωνικό κατεστημένο της εποχής. Την σωτηρία θα εύρισκε στον μόνον αληθινό Σωτήρα, που είναι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός και για αυτό και στο διάλογό του με το Χριστό, ομολογεί τον Χριστό, ομολογεί και φανερώνει και ανοίγει τα μάτια των πραγματικά τυφλών, των τυφλών του τότε και των τυφλών του σήμερα, γιατί και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που δεν θέλουν να δουν, που η αλήθεια κραυγάζει και φωνάζει, όπου ο Αναστημένος Χριστός εδώ και αιώνες, κάθε μέρα, αποκαλύπτει και φανερώνει την Ανάστασή του με μικρά και με μεγάλα θαύματα και με μικρές και μεγάλες ευεργεσίες, κάθε μέρα μας ευεργετεί.

Και όμως, υπάρχουν άνθρωποι τυφλοί, που δεν θέλουν να δουν, που δεν θέλουν να κοιτάξουν. Αιώνες ολόκληρους, χιλιετίες ολόκληρες, το μεγαλύτερο Θαύμα της Αγάπης του Θεού είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, το οποίο μεταλαμβάνουμε για να ζούμε και ουδείς, ουδέποτε, ησθένησε, αρρώστησε, υπέφερε, αλλά μόνο ευεργετήθηκε από το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Και όμως υπάρχουν και για αυτό ακόμη άνθρωποι τυφλοί που δεν βλέπουν, που δεν θέλουν να δουν την αλήθεια, η οποία κραυγάζει και φωνάζει και μαρτυρεί ότι Σώμα και Αίμα Χριστού μεταλαμβάνουμε και Ζωής Αιωνίου μετέχουμε.

Πόσες φορές στη ζωή μας, δεν το έχετε ζήσει και εσείς αδερφοί μου; Να δείχνεις αγάπη σε έναν άνθρωπο, να τον ευεργετείς, να νοιάζεσαι για αυτόν και να αισθάνεσαι, ότι δεν αντιλαμβάνεται τίποτα και η καρδιά σου πραγματικά πονάει και είσαι έτοιμος, έτοιμη να του πεις: «καλά τυφλός είσαι; Δεν βλέπεις; Δεν ακούς; Δεν έχεις δει τίποτα; Δεν έχεις δει την αγάπη μου; Δεν έχεις δει τι έχω κάνει για σένα; Δεν έχεις ακούσει τη συμβουλή μου, την αγάπη μου, τη χροιά της φωνής μου; Δεν έχεις νιώσει το χάδι μου, την ευεργεσία μου; Μα τίποτα, μα τίποτα δεν καταλαβαίνει η καρδιά σου;

Πράγματι υπάρχουν άνθρωποι, υπάρχουν ψυχές και πολλές φορές και εμείς είμαστε έτσι, που δεν βλέπουμε και δεν ακούμε, που βουλώνουν τα αυτιά μας, που κλείνουν τα μάτια μας, που εγωισμός μας, μας κάνει να μην βλέπουμε και να μην ακούμε τίποτα. Γι’ αυτό τούτη την ημέρα και τούτη την παραβολή και τούτη την Κυριακή να μας διδάξει αυτός ο τυφλός που θεραπεύτηκε από το Χριστό, ότι καλούμεθα να ανοίξουμε πραγματικά τα μάτια μας, όχι για να παρατηρούμε τι κάνει γειτονιά, ούτε για να κουτσομπολεύουμε τους γείτονες ούτε να κάνουμε τα μάτια μας τηλεσκόπια και να βλέπουν όλη τη Φθιώτιδα και να παρατηρούν το κάθε τι και να το σχολιάζουν. Να ανοίξουμε πραγματικά τα αυτιά μας, όχι για να κρυφακούμε τι λένε δίπλα στη γειτονιά όταν μαλώνει ένα ζευγάρι, όχι για τέτοιους λόγους. Να ανοίξουμε τα μάτια μας, τα αυτιά μας, την καρδιά μας, τις αισθήσεις μας, για να ακούσουμε το Χριστό που μας μιλά, για να ακούσουμε και να δούμε τον Χριστό που μας ευεργετεί, για να αγγίξουμε τον Αναστημένο Χριστό, για να αγγίξουμε δηλαδή τη Ζωή, να ανοίξουμε το στόμα μας για να μεταλάβουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, να ανοίξουμε το είναι μας για να γεμίσει με Χριστό η καρδιά μας, για να έχουμε πραγματική ζωή, για να ζούμε πραγματικά και να είμαστε πραγματικά χαρούμενοι και κυρίως να είμαστε πραγματικά γεμάτοι. Να μη νιώθουμε κενό και θλίψη μέσα στην καρδιά μας, αλλά να νιώθουμε ολοκλήρωση, χαρά και τέτοια χαρά να μοιράζουμε και στους άλλους αδελφούς μας.

Με αυτές τις φτωχές και απλές σκέψεις, σας ευλογώ όλους μέσα από την καρδιά μου. Εύχομαι να έχετε όλοι μέσα σας αυτή την όραση, αυτή τη διάθεση και αυτές τις αισθήσεις. Ευχαριστώ τον Θεό που με αξίωσε σήμερα να λειτουργήσω εδώ στο όμορφο χωριό σας. Ευχαριστώ και τον Τηλεοπτικό Σταθμό «Star» που είναι και εδώ και πάλι μαζί μας σήμερα και την Εταιρεία «Hellas Sat», που μας προσέφερε το δορυφόρο της, προκειμένου σήμερα να μας παρακολουθούν σε όλη την οικουμένη, σε όλο τον κόσμο. Ο Σκαμνός και ο Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, από αυτό εδώ το χωριό, που μπορεί να φαίνεται ταπεινό, αλλά ο πλούτος βρίσκεται στα ταπεινά, ο πλούτος και η ομορφιά βρίσκεται στα ταπεινά και όχι σε αυτά που

κραυγάζουν και εντυπωσιάζουν, εύχομαι σήμερα από εδώ από τον Σκαμνό της Φθιώτιδος να στείλουμε σε όλη την οικουμένη και σε όλο τον κόσμο, ένα μήνυμα Ανάστασης, ένα μήνυμα Ελπίδας και ένα προσκλητήριο: «να πάψουμε να είμαστε τυφλοί όπως έλεγε ο τραγικός ποιητής: «Τον τε νουν τα τ’ ώτα τα τ’ όμματα».

Και στο μυαλό και στα αυτιά και στα μάτια, να πάψουμε να είμαστε τυφλοί και να ανοίξουμε τις αισθήσεις μας, να δούμε τον Χριστό, να τον αφήσουμε να έρθει στη ζωή μας, να κάνει κουμάντο στη ζωή μας, να μας δείξει τον δρόμο της ζωής, για να μπορέσει η ζωή μας να αλλάξει πορεία και να γεμίσει με Φως Αναστάσεως, με Φως Χριστού.
Χρόνια πολλά, ευλογημένα. Να έχετε υγεία και χαρά. Να χαίρεστε το χωριό σας, να χαίρεστε τη ζωή σας και εύχομαι κάθε προκοπή και πρόοδο στη ζωή σας. Χριστός Ανέστη!».

Μετά το πέρας της διανομής του αντιδώρου, ο Σεβασμιώτατος είχε μια ευχάριστη και ουσιαστική επικοινωνία με όλους τους κατοίκους του μικρού χωριού, οι οποίοι συνεχώς και με διαφόρους τρόπους, εξέφραζαν την χαρά τους για την τιμητική και ευλογημένη παρουσία του στο χωριό τους.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών μαζί με την συνοδεία του μετέβη στην

γειτονική Ιερά Μητρόπολη Φωκίδος, και συγκεκριμένα στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Δεσφίνας για να λάβει την ευχή και ευλογία και να ανταλλάξει αδελφικό ασπασμό αγάπης με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Θεόκτιστο, τον οποίο ιδιαίτερα ευλαβείται και σέβεται ο κ. Συμεών.

Ο Άγιος Φωκίδος κ. Θεόκτιστος ετέλεσε σήμερα στο Καθολικό της Μονής την εις διάκονο χειροτονία του αδελφού της Μονής π. Αρτεμίου, εξ Αθηνών, στον οποίο ευχήθηκε ιδιαιτέρως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, καθόδον μάλιστα είχε συγχοροστατήσει πρόσφατα μετά του Αγίου Φωκίδος και στην εις μοναχόν κουρά του.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

Φωτογραφίες – Video

Star Κεντρικής Ελλάδος